

[Erhard Jakobsen.]

ladelse til at optage lån med højere rente end 8,5 pct. for korte og 9,35 pct. for lange lån?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg indledningsvis slå fast, at der ikke er noget nyt i, at de kommunale tilsynsmyndigheder lægger en linje for godkendelse af den effektive rente, hvortil kommunerne optager lån. Men samtidig må jeg gøre opmærksom på, at man ikke kan nøjes med blot at nævne et par rentesatser. Disse er bestemt af de samlede vilkår for den enkelte pengeanbringelse, herunder sikkerheden og debtors adgang til at opsigeløse lånet til indfrielse.

De anførte forholds betydning for rentefastsættelsen er naturligvis velkendt for lånemarkedet, og det betyder, at en forhøjelse af renten for de kommunale lån enten måtte føre til, at også det øvrige lånemarked ville blive påvirket i opadgående retning, eller at kommunerne gennem overbud ville tiltrække kapital, der ellers ville gå til erhvervslivet eller boligbyggeri. Lad mig tilføje, at den rente, der godkendes i dag for kommunale lån, ikke er noget uforanderligt, den må følge svingningerne på lånemarkedet i øvrigt. Men isolerede ændringer for den kommunale del af lånemarkedet mener jeg ikke bør accepteres.

Det ærede medlems spørgsmål må vel forstås derhen, at det ærede medlem ønsker, at indenrigsministeriet vil slække lidt på den hidtidige linje, som nu igennem et halvt år har ligget på 8,5 pct. eller 9,35 pct. som den maksimale effektive rente på henholdsvis 1-årige og langfristede lån. Det kan jeg ikke finde tilrådeligt, og jeg må tilføje, at vi bør skærpe kursen over for de meget korte lån, af hvilke der lige for nylig har været et vist udbud. Sagen er jo den, at for indenrigsministeriet, der ser det samlede udbud af disse lån og dermed det samlede beløb, der skulle fremskaffes fra anden side, hvis de korte penge pludselig trækkes tilbage, må det synes betænkeligt at videreudbygge denne låneform. Derfor har vi set os nødsaget til at stille krav om tilvejebringelse af betydelige reserver over skatteudskrivningen, når kommuner har ønsket at optage nye, kortfristede lån. Ved

fornyelser af sådanne lån er der hidtil ikke stillet ekstraordinære krav, men man kan ikke se bort fra, at det senere kan blive tilfældet.

Jeg erkender, højtærede formand, at svaret var så negativt, som det kunne blive, men lød det ikke venligt?

Erhard Jakobsen: Jeg er ganske enig med den højtærede minister i, at det vist var et svar, som man kalder venligt, men afvisende. For mig har sagen ud over en aktuel interesse tillige en interesse på længere sigt. Vi får jo i løbet af året hele spørgsmålet om kommunernes selvstyre op til behandling. Det fremgik klart af ministerens redegørelse, at det er alle andre hensyn end kommunernes interesse, der tages i denne forbindelse. Det er hensynet til, at private også kommer til at låne nogle penge o. s. v. Jeg tillader mig at tvivle på, at grundlovens bestemmelse om kommunernes ret til under statens tilsyn at ordne deres egne anliggender kan forenes med, at man fra statens side tager hensyn til alle mulige andre ting end netop kommunernes interesse.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Rent principielt er jeg da enig med det ærede medlem i, at kommunernes selvstyre må fastholdes, men jeg vil gerne understrege, at den måde, hvorpå vi administrerer bestemmelsen i grundloven, i høj grad er dikteret af hensynet til kommunerne; og jeg tør måske tilføje den lille ondsksfuldhed, at det ved kommunerne fortrinligt, de er så glade for tilsynet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til fiskeriministeren:

„Vil ministeren gøre noget for, at staten yder et beløb til fiskevandspleje og udsætning af yngel i ferske og salte vande?“

Vivike: Når jeg har stillet mit spørgsmål til den højtærede fiskeriminister, er det ikke mindst, fordi forureningerne af vore vande fortsætter i stadig stigende tempo, uden at der bliver gjort noget nævneværdigt for at få dem standset. Spildevandskommissionen har ikke afgivet betænkning. Jeg ved ikke, hvornår den gør det, og jeg ved ikke, om